

urmageren, der er blevet overfaldet syv gange? Det kunne jeg godt tænke mig at få præciseret.

Det samme gælder områder, hvor der må overvåges. Her var det også ønskeligt med en klokkeklar definition. Det kan immer væk give op til 4 måneders fængsel, hvis man fejlfortolker de her regler. Derfor må vi forlange, at der er helt klare regler, så det ikke beror på et skøn fra sag til sag. Der er især formuleringen: visse tilknyttede arealer. Den virker lidt som at sælge elastik i metermål.

Endelig er der reglen om, at oplysninger skal slettes inden 30 dage. Ifølge Dansk Folkeparti er fristen for kort. Den bør måske i stedet for være 3 måneder. Jeg ved godt, at der kan dispenseres fra reglen, hvis dette er nødvendigt af hensyn til behandlingen af en konkret sag, men igen: Det skal der så nogen til at vurdere. Vi ved alle sammen, at 30 dage i langt de fleste tilfælde ikke vil være tilstrækkeligt, når politiet efterforsker en sag.

Dansk Folkeparti støtter forslaget, men håber, at vi i udvalgsarbejdet kan få præciseret de omtalte uklarheder.

Så kommer vi til beslutningsforslaget fra Socialdemokratiet, B 101, som behandles sammen med lovforslaget, og det er jo en delvis genfremsettelse af B 27. Jeg vil med det samme sige: Her stopper vores begejstring.

Med forslaget ønsker Socialdemokratiet at styrke de ansattes retsstilling i forbindelse med overvågning af personale. Det er forhold, som er reguleret i det arbejdsretlige system, som jeg også udtalte under behandlingen af B 27. Ydermere sker der jo, hvilket bl.a. justitsministeren er inde på, en del stramninger af persondataloven, som imødekommer nogle af ønskerne, som ligger i B 101.

Så jeg vil ikke gøre et kæmpe nummer ud af det, da det bare ville blive en gentagelse af det, jeg sagde under behandlingen af B 27. Det er bl.a. stadig væk min opfattelse, at det ville være en væsentlig indskrænkelse af arbejdsgiverens ledelsesret, og det støtter Dansk Folkeparti under ingen omstændigheder.

Så det var både et ja og et nej. Et ja til det første og et nej til det sidste.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det var jo en meget forventelig konklusion fra Dansk Folkepartis ordførers side, men jeg synes, at der var nogle ting i ordførertalen, der ikke rigtig hang sammen.

På den ene side sagde ordføreren, at Dansk Folkeparti godt kunne have tænkt sig, at forslaget var gået meget videre. På den anden side var ordføreren meget glad for de ekstra krav, der nu var kommet ind med sletteregler osv., hvilket regulerede, hvilken kreds der måtte se billederne osv., fordi det ligesom styrkede retssikkerheden.

Kl. 13.55

Jeg er lige ved at sige: Hvad mener Dansk Folkeparti? Skal vi give los uden hensyn til retssikkerheden, eller skal vi tage den mere afbalancerede form?

(Kort bemærkning).

Kim Christiansen (DF):

Jeg skal gerne gentage mig selv over for hr. Simon Emil Ammitzbøll, som ikke har forstået, hvad jeg sagde.

Når vi siger, at vi gerne havde set et mere vidtgående forslag, så nævnte jeg bl.a. det med offentlige bygninger, kommunale bygninger, skoler osv. Det havde vi gerne set var indeholdt i lovforslaget. Det havde jo ikke ændret på, at de skulle overholde den samme persondatalov som den, butikkerne nu skal overholde. Så det, at man gør det mere vidtgående og giver mulighed for at overvåge flere steder, ændrer jo ikke på, at den samme retssikkerhed skal være til stede bare på flere steder.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Vi kan jo høre, at det er den sædvanlige linje fra Dansk Folkeparti, som får lov til at fortsætte, hvor adgangen til at overvåge borgernes færden og gøren skal udvides igen og igen.

Ordføreren sagde også i sin tale, at der kommer flere og flere midler, som man kan bekæmpe kriminalitet med, og så er det ligesom politikernes opgave at stille de midler til rådighed. I den forbindelse vil jeg gerne spørge, om det aldrig nogen sinde har strejft hr. Kim Christiansen at overveje forhold omkring privatlivets fred; at sørge for, at også folk, der tilfældigvis bor i opgange i nærheden af banker eller nu også offentlige kontorer, hvis det står til Dansk Folkeparti, har ret til at kunne gå hjem til deres egen hoveddør uden at skulle overvåges; at folk har ret til at gå op og ned ad gaden uden at skulle overvåges. Er det aldrig noget, der har skabt undren eller gjort, at hr. Kim Christiansen i hvert fald ville tænke lidt over det?